

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ในด้านเนื้อหาและแบบเรียน การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการจัดบริการทางวิชาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยธุรกิจ และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย จากนั้นได้สร้างแบบสอบถาม ชั้น 1 ชุด เพื่อถามความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมี 3 ภาค คือ ภาค 1 สอดภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบตรวจคำตอบ และแบบเติมคำลงในช่องว่าง ภาค 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ภาค 3 แนวคิดและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามใช้แบบสอบถาม แบบปลายเปิดแบบกำหนดหัวข้อ แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับอาจารย์และนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 23 คน นำมาวัดความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ α (α coefficient) แล้วส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ 34 ชุด ใ้รับคืน 30 ชุด และนักเรียน 396 ชุด ใ้รับคืน 338 ชุด รวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ใ้รับคืน 368 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.58

ตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 2 ประเภท คืออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจจำนวน 30 คน และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 338 คน รวมตัวอย่างประชากร 368 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากวิทยาลัยสังกัดกองวิทยาลัย อาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมSPSS (Statistical Packages for the Social Sciences) ดังนี้

- ภาค 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ
- ภาค 2 ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐาน เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาเสนอในรูปตาราง และความเรียง
- ภาค 3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของอาจารย์และนักเรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ดำรงตำแหน่งทางค้ำบริหาร คือ หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้ว 1-5 ปี มีจำนวนคาบที่ทำการสอนในหนึ่งสัปดาห์อยู่ระหว่าง 11-15 คาบ และอาจารย์ส่วนใหญ่ ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ส่วนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ศึกษาสาขาบัญชี

2. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและแบบเรียน

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในด้านเนื้อหาและแบบเรียนว่า เป็นไปตามประเด็นต่างๆ ในระดับมาก เมื่อศึกษาเป็นรายข้อโดยพิจารณาคำมีชดิมเลขคณิต พบว่า อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ในด้านเนื้อหาและแบบเรียนว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยธุรกิจที่จัดให้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้เป็นอันดับแรก

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในด้านการจัดการเรียนการสอนว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเรื่องต่างๆ ในระดับปานกลาง และครูนำสื่อการสอนมาใช้ในระดับน้อย เมื่อศึกษาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ครูจัดในระดับมาก ได้แก่ ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ครูอธิบายบทเรียนตามเนื้อหาในแบบเรียนในระดับมาก และอาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ครูนำหนังสือ เอกสารที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาใช้เป็นอันดับแรก

3. ด้านการวัดและการประเมินผล

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในด้านการวัดและการประเมินผลว่า ครูใช้วิธีการวัดและการประเมินผลต่างๆ ในระดับปานกลาง ครูวัดและประเมินผลทุกชั่วโมงที่สอน วัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่อง และวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนมากกว่าหนึ่งเรื่องแล้วแต่ความสอดคล้องของเนื้อหา ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน เมื่อศึกษาเป็นรายข้อโดยพิจารณาคำมีชดิมเลขคณิต อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ครูวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่องเป็นอันดับแรก อาจารย์มีความคิดเห็นว่า วิธีการวัดและการประเมินผลที่ครูใช้เป็นอันดับแรก ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การเรียนการสอน แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูให้นักเรียนค้นคว้าเขียนรายงานเป็นอันดับแรก

4. ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อาจารย์มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจในด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่า ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับปานกลาง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นเห็นว่า ครูจัดในระดับน้อย เมื่อศึกษาเป็นรายข้อโดยพิจารณาคำมีขณิมเลขคณิต ปรากฏว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเห็นว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูจัดในระดับปานกลางอันดับแรก ได้แก่ ฝึกพูดต่อหน้าสาธารณชน แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูจัดในระดับปานกลางอันดับแรก ได้แก่ จัดทำ สมุดภาพ สมุดรวบรวมคำประพันธ์ สมุดคำคม จดหมายเหตุ การเขียนอนุทิน ทำหนังสือพิมพ์ ของห้องหรือของวิทยาลัย

5. ด้านการจัดบริการทางวิชาการ

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจในด้านการจัดบริการทางวิชาการว่า วิทยาลัยจัดบริการทางวิชาการในระดับปานกลาง เมื่อศึกษาเป็นรายข้อจากคำมีขณิมเลขคณิต ปรากฏว่า อาจารย์ และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจ ในด้านการจัดบริการทางวิชาการว่า วิทยาลัยจัดบริการความสะดวกในการเข้าใช้ บริการ ในห้องสมุดวิทยาลัยเป็นอันดับแรก

ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ธุรกิจ

1. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาบางเรื่องให้ทันสมัย ไม่ให้ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น และให้เกี่ยวข้องกับวิชาการทางธุรกิจ

2. ครูควรใช้วิธีสอนที่ให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นให้มาก

3. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ให้นักเรียนแก้ปัญหาด้วย

ตนเอง

4. ครูควรใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหา

5. ควรวัดและประเมินผลหลายๆ วิธี และประเมินผลบ่อยๆ

6. สถานศึกษาควรจัดตั้งชมรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย ธุรกิจ

จัดนิทรรศการและทัศนศึกษา

7. ควรปรับปรุงห้องสมุดให้มีหนังสือทางด้านภาษาไทยธุรกิจให้มากพอที่จะให้นักเรียนเข้าไปค้นคว้าตามความต้องการ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ทุกวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจโดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและแบบเรียน

อาจารย์และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ในด้านเนื้อหาและแบบเรียนว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยธุรกิจที่จัดให้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาร์ล ยูจีน ลูค (Charles Eugene Luke. 1975: 6101-A) ที่พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนเนื้อหาที่เหมาะสมกับความต้องการของตน คือสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ผู้ที่เข้ามาศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเพื่อสำเร็จออกไปประกอบอาชีพ ตามสาขาวิชาที่สนใจและเลือกเรียน ผู้เรียนย่อมหวังว่าทุกวิชาที่จัดให้เรียนจะต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต คือเมื่อผู้เรียนสำเร็จออกไปประกอบอาชีพ ก็จะได้ใช้วิชาที่เรียนให้เป็นประโยชน์ได้ทุก ๆ วิชา ฉะนั้นการจัดเนื้อหาวิชาภาษาไทยธุรกิจก็ต้องจัดโดยคำนึงถึงการนำไปใช้ให้มากที่สุด

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนที่ อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าครูใช้ในระดับมากคือ ครูอธิบายบทเรียนตามเนื้อหาในแบบเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาศรี หงส์นาค (2517: ง) ที่พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้บ่อยที่สุดคือ การอธิบายและการยกตัวอย่าง ซึ่งการอธิบายบทเรียนนี้จำเป็นมาก เนื่องจากการอ่านภาษาไทยให้เข้าใจความหมายถูกต้องนั้นต้องอาศัยการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ส่วนวนภาษา ถ้านักเรียนศึกษาบทเรียนเพียงลำพังจะยากแก่การเข้าใจ หรืออาจตีความผิดไปได้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจะต้องอธิบายบทเรียนตามเนื้อหาในแบบเรียน เพื่อช่วยเหลือ การเรียนของนักเรียนให้มีสัมฤทธิ์ผล

อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ในระดับน้อยที่สุด คือ การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ต้องใช้เวลามาก การไปครั้งหนึ่งๆ อาจจะใช้เวลาเกินจำนวนคาบของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ จึงไปกระทบกระเทือนต่อการเรียนในวิชาในคาบอื่นๆ ทำให้เกิดปัญหา ครูผู้สอนจึงไม่ค่อยพานักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่

เกี่ยวกับสื่อการสอน อาจารย์มีความเห็นว่า สื่อการสอนที่ครูนำมาใช้ในอันดับแรกคือ หนังสือ เอกสารที่นอกเหนือจากตำราเรียน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรินทร์ พันธ์ขาว (2522: ค) พบว่า สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยต้องการมากคือ หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสืออ้างอิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาคา ธีระวิภาวี (2524: จ) ที่พบว่า อาจารย์นิยมใช้สื่อการสอนประเภท หนังสือประกอบการค้นคว้า และหนังสือพิมพ์ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่ สื่อเหล่านี้หาได้ง่าย จึงมักใช้กันมาก

ส่วนสื่อการสอนที่ อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า ครูนำมาใช้ในระดับน้อยที่สุด คือ รูปภาพ ภาพนิ่ง และเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โดยเฉพาะเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะนี้ หลายวิทยาลัยยังไม่ได้จัดซื้อ หรือที่มีอยู่ก็มีน้อย ไม่เพียงพอที่จะบริการแก่ครูผู้สอน ครูจึงไม่ค่อยนำมาใช้ แต่อย่างไรก็ดี ครูควรคำนึงถึงการใช้สื่อการสอนและควรจัดให้มีบ้าง เพราะจะช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน นอกจากนั้น ครูควรใช้สื่อการสอนชนิดอื่นๆ บ้าง เช่น สไลด์ เทป ซึ่ง ศิวะพร สุนทรพงษ์ (2520: 92) วิจัยพบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อนักเรียนด้านการใช้ภาษา

3. ด้านวิธีการวัดและการประเมินผล

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าครูวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่องเป็นอันดับแรก การที่ครูวัดและประเมินผล เมื่อจบบทเรียนแต่ละเรื่อง เป็นการดีที่จะทำให้ครูได้ทราบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ทั้งยังเป็น การเร้าความสนใจของผู้เรียนอย่างหนึ่ง ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ ช่วยให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น นอกจากนั้น

ยังช่วยให้ครูได้ทราบพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนอีกด้วย และเพื่อให้การวัดและการประเมินผลมีประสิทธิภาพ และสามารถวัดได้ถูกต้องตามความเป็นจริง ครูควรใช้วิธีการวัดผลหลายวิธีประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนา การสังเกต เป็นต้น ดังที่ สมถวิล วิเศษสมบัติ (2525: 227) ได้กล่าวไว้ว่า "การออกข้อสอบหรือการวัดผลทางภาษาไทยนั้น ไม่ควรวัดแค่ข้อเขียนอย่างเดียว ควรมีภาคปฏิบัติด้วย เช่น การค้นคว้า การอภิปราย การไปศึกษาออกสถานที่ ฯลฯ และไม่ควรมีแต่ภาคทฤษฎีเท่านั้น สิ่งใดที่ปฏิบัติได้ ควรให้เด็กลงมือทำ เพื่อช่วยให้เกิดประสบการณ์มากขึ้น"

4. คำนึงกิจกรรมเสริมหลักสูตร

คำนึงกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่อาจารย์และนักเรียน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าจัดในระดับน้อย ได้แก่ จัดนิทรรศการทางวิชาการ ประกวดการเขียนแบบต่างๆ ประกวดการฝึกพูดแบบต่างๆ ฝึกอ่านข่าว บทความ ประกาศของวิทยาลัย ทางหน่วยกระจายเสียงเวลาหยุดพัก ประกวดการอ่านแบบต่างๆ เช่น อ่านจับใจความ อ่านแบบตีความ ฝึกเขียนข่าว บทความ หรือเรื่องสั้นเสนอบนป้ายประกาศ จะเห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมประเภทที่ต้องใช้เวลา และต้องอาศัยความพร้อมของวัสดุทัศนอุปกรณ์ ครูจึงจัดได้ในระดับน้อย ซึ่งปัญหานี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลี ชีวาลกิจ (2525: ๑) ได้วิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรม คือ ปัญหาในด้าน เวลา สถานที่ อุปกรณ์ งบประมาณ

แต่อย่างไรก็ดี ครูควรจัดกิจกรรมเหล่านี้ให้มากขึ้น เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมีผลดี ดังที่ วิภา วิสเทัญ (2518: 130) วิจัยพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเพิ่มพูน ความรู้ ช่วยให้เข้าใจ บทเรียนดียิ่งขึ้น

5. คำนึงการจัดบริการทางวิชาการ

อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยธุรกิจ ในด้านการจัดบริการทางวิชาการว่า วิทยาลัยจัดบริการความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุดวิทยาลัยเป็นอันดับแรก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ

ห้องสมุดมีความสำคัญมากสำหรับการเรียนการสอน เพราะเป็นแหล่งให้ทั้งนักเรียน และครูใช้แสวงหาความรู้และเพิ่มพูนความรู้ ผู้บริหารควรจะสนับสนุนให้นักเรียน และครูได้รับความสะดวกในการเข้าใช้บริการห้องสมุดให้มากที่สุด นอกจากนั้น ห้องสมุดควรมีหนังสือหลายๆประเภท โดยเฉพาะหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย ธุรกิจ ควรมีให้เพียงพอแก่การค้นคว้าของนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง | ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ

1. ในการเรียนการสอน ครูควรใช้วิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนเองให้มากที่สุด เช่น จัดให้นักเรียนโต้วาที ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้สนุกสนานน่าสนใจ ผู้สอนควรมีัมยิ้มแจ่มใส มีอารมณ์ขัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ ควรแทรกความรู้ใหม่ๆ ที่นอกเหนือไปจากบทเรียน ฉะนั้นครูจึงต้องเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ อยู่เสมอ หรือรู้จักแสวงหาแหล่งความรู้ เช่น อาจพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ เชิญวิทยากรมาบรรยาย เป็นต้น
2. ครูควรใช้วิธีสอนหลายๆ วิธี ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา ตัวนักเรียน และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. การใช้สื่อการสอน เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน เช่น อาจจะใช้ผู้นำเข้าสู่บทเรียน ใช้ประกอบการอธิบาย ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ ครูจึงควรเลือกใช้สื่อการสอนให้พอเหมาะกับเวลา เนื้อหา และวัยของนักเรียน และสื่อการสอนนั้นควรจะได้ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเภท แผ่นเสียง หรือเทปบันทึกเสียง ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ตามความสามารถที่สถานศึกษาจะจัดหามาได้

4. ครูควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูควรจัดให้มากขึ้น เช่น จัดอภิปรายและโต้วาที ประกวดการเขียนแบบต่างๆ ประกวดการฝึกพูดแบบต่างๆ ฝึกอ่านข่าว บทความ ประกาศของวิทยาลัยทางหน่วยกระจายเสียง ประกวดการอ่านแบบต่างๆ จัดทำสมุดภาพ สมุดรวบรวมคำประพันธ์ สมุดคำคม จดหมายเหตุ การเขียนอนุทิน ทำหนังสือพิมพ์ของห้องหรือของวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารวิทยาลัย

1. วิทยาลัยควรจัดบริการทางทันตทัศน์อุปกรณ์ และห้องโสตทัศนศึกษา ให้เพียงพอแก่ความต้องการของนักเรียนและครู

2. เปิดโอกาสให้ครูได้เข้าร่วมการอบรม หรือการสัมมนาต่างๆ ที่กรมอาชีวศึกษา กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา หรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้น

3. ควรส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจให้มีประสิทธิภาพ โดยจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่ง สำหรับสื่อการสอน และสนับสนุนกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำหลักสูตร ตำราเรียน คู่มือครู และเอกสารประกอบการสอน

1. จากการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ครุมนำหนังสือ เอกสารที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาใช้เป็นอันดับแรก ฉะนั้นจึงควรที่จะมีการจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อการใช้

2. ควรจัดเนื้อหาในแบบเรียนให้ต่อเนื่องจากระดับต่ำกว่าที่เคยเรียนและให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

1. กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดอบรมและสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ อย่างทั่วถึง ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้โอกาสแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ได้ถูกต้อง และปฏิบัติงานให้เกิดผลดี

2. ควรมีการผลิตเอกสารประกอบการสอน และสื่อการสอนเกี่ยวกับ วิชาภาษาไทยธุรกิจ เช่น ภาพยนตร์ประกอบบทเรียน ภาพนิ่ง รูปภาพ เทปบันทึกเสียง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยธุรกิจในโรงเรียน และวิทยาลัยเอกชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย